

Duhovna misel - 02. jul. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Družina z nasmehom

lahko premaga opustošenost

Te evangeljske besede, se zdi, da postavljajo družinske vezi in h Jezusom v medsebojno nasprotje: *»Kdor ima rajši očeta ali mater mene, ni mene vreden; in kdor ima rajši sina ali hčer kakor mene, ni mene vreden. Kdor ne sprejme svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden.«* Jezus seveda noče odpraviti četrte zapovedi, ki je prva med tistimi, ki se nanašajo na odnos do oseb. Prav tako ne smemo misliti, da naš Gospod, potem ko je naredil čudež za mladoporočenca v Kani, potem ko je posvetil zakonsko vez med moškim in žensko, potem ko je hčere in sinove postavil nazaj v družinsko življenje, pravi, naj smo neobčutljivi za družinske vezi. Razlaga je drugačna. Ko Jezus potrdi primat vere v Boga, s tem ne zanika pomembnejše primere od družinskih čustev. Te iste družinske vezi, ki so znotraj izkušnje vere in Božje ljubezni preoblikujejo in napolnijo z Božjim smislom. Zmožne so iti onkraj sebe, da bi ustvarile še bolj prostrano ljubezen: očetovstvo in materinstvo ter sprejele kot brate in sestre tiste, ki so oddaljeni od obrobju vseh vezi.

»En sam nasmeh, čudežno iztrgan iz obupanosti zavrženega, ki ponovno začne živeti, nam pojasni delovanje Boga v svetu bolj kot teoloških traktatov. En sam moški in ena sama ženska, ki tvegata in se žrtvujeta za otroka drugih in ne samo za svojega, nam pojasnita sveto ljubezen, ki jih mnogi znanstveniki več ne razumejo. Kjer obstajajo družinska čustva, tam pride tudi do teh dejanj. Če bomo dali vodo v družini, ki posluša Božjo besedo in jo postavlja v prakso, bomo postali dobro vino na gostiji v Kani, vse bomo prekvasili kot Božji kvas.«

Naša mesta so postala *»opustošena zaradi pomanjkanja ljubezni, zaradi pomanjkanja smeha. Veliko je zabave, veliko zapravljanja časa, a manjka, je ljubezen. In to je lastno družini. Nasmeh v družini lahko premaga to opustošenje v naših mestih. To je zmaga družinske ljubezni.«* No

